EĞİTİM FAKÜLTESİ İNGİLİZCE ÖĞRETMENLİĞİ BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN İNGİLİZCEYE VE OKULA KARŞI TUTUMLARININ VE AKADEMİK BENLİK TASARIMLARININ ÇEŞİTLİ DEĞİŞKENLERLE KARŞILAŞTIRILMASI

Sabiha Hakan

Ufuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi

Özet

Bu araştırmada Eğitim Fakültesi İngilizce Öğretmenliği Bölümü öğrencilerinin İngilizceye ve okula karşı tutumları, akademik benlik tasarımlarını algılamaları çeşitli değişkenlere göre incelenmiştir. Bu araştırma 2007-2008 eğitim ve öğretim yılında Ankara'da yapılmıştır. Araştırmanın evrenini Hacettepe, Gazi ve Ufuk Üniversite'nin Eğitim Fakültesi İngilizce Öğretmenliği Bölümü 1'ini,2'nci ve3'üncü sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Verilerin analizinde Pearson Moment Korelasyon katsayısı ile frekans ve yüzdelik kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS İstatistik Paket Programı (15.0 versiyonu) kullanılmıştır Araştırmanın sonucunda İngilizceye ve okula karşı tutumdan ve akademik benlik tasarımını algılamalarından daha olumlu olduğu görülmektedir. Okula karşı tutumun da akademik benlik tasarımını algılamadan daha olumlu olduğu görülmektedir.

Anahtar sözcükler: *tutum, benlik tasarımı, akademik benlik tasarımı, duyuşsal giriş özellikleri, akademik sosyal benlik.*

THE COMPARISON OF THE ATTITUDES OF THE ENGLISH LANGUAGE TEACHING DEPARTMENT STUDENTS IN THE FACULTY OF EDUCATION TOWARDS ENGLISH AND SCHOOL AND ACADEMIC SELF-CONCEPTS ACCORDING TO VARIOUS VARIABLES

Abstract

In this research, the attitudes of the students of the English Language Teaching Department in the Faculty of Education towards English, school and also academic self-concepts has been investigated according to various variables. This study has been carried on in 2007-2008 academic year. The 1st, 2nd and 3rd year students at English Language Teaching Departments of Hacettepe, Gazi and Ufuk Universities constitute the study population. Pearson Moment Co-relation Coefficient, frequency and percentage have been used in the analysis of the data. In the analysis of input and in order to find calculated value, SPSS Statistical Package Program (version 15.0) has been used that attitudes towards English is more positive than attitudes towards school and academic self-concepts. Moreover it has been shown that attitudes towards school is more positive than academic self-concepts.

Keywords: *Attitudes, self-concepts, academic self concepts, academic social concepts, affective entry characteristics.*

Giriş

Yabancı dil, çağdaş bilgi kaynaklarına açılmaya yarayacak bir araçtır. Bunun yanında insanlar arasında çeşitli ilişkilerin kurulması ve kurulan bu ilişkilerin çeşitli biçimlerde değiştirilerek sürdürülmesidir. İnsanın ilk öğrendiği dile anadili veya birinci dil ondan sonra öğrenilen dillere de yabancı dil denir (Köksal,2000). Köksal dilin insanın kimliğini ve kişiliğini belirlediğini vurgulamaktadır. Düşünsel yaratıcılığının artmasında dilin etkisinin büyük olduğunu belirtmekte ve saydam bir düşüncenin saydam bir dille sağlandığını da vurgulamaktadır. Türk Dil Kurumu Sözlüğünde (2005) ise dil; insanların düşündüklerini ve duyduklarını bildirmek için kelimeler veya işaretle yaptıkları anlaşma olarak tanımlanmaktadır.

Çevreyi önce anadilimizle tanır ve adlandırırız. Dolayısıyla bir yabancı dil; öğrenirken anadilimizin söz ve dizgelerini hiç bilmediğimizi varsayarak, anadilimizi ilk öğrendiğimiz zamanlarda izlediğimiz sürecin aynısını yabancı dil öğreniminde uygulayamayız (Günday, 2007). Krashen, Stephen (1983) edinilen dil ile öğrenilen dil arasında bir fark olduğunu belirtmektedir. Edinilmiş dilin bilinçaltı süreçlerle desteklendiğini, öğrenilen dilin ise, kural ve yapıları öğrenerek bilinçli bir süreçle desteklendiğini belirtmektedir (Altenaıchınger, 2003). Spolsky (1985) ise, ikinci dil ediniminde kurallar üzerinde temellenen bir model ileri sürer ve dil ediniminde bilişsel süreçlerin önemli bir rol oynadığını vurgulamaktadır (Mally ve Chamot,1990). Birbiriyle ilgili küme modelini de öneren Spolsky (1985) bu ikinci modelde, yapabilme, bilme ve güdülenme gibi öğrenme etmenlerini içerdiğini de belirtmektedir.

Dil ediniminin bilinçaltı bir süreç olduğunu vurgulayan Krashen, Stephen (2009) dil ediniminde yetkinlik geliştirmede, yetişkinlerin sahip olduğu iki farklı bağımsız yol olduğunu belirtmektedir. İlk yol çocukların ilk dillerinde yeteneklerini geliştirme süreci ile benzerdir ama özdeş değildir. Farkında değildir. Bunun yerine doğruluk için bir hisse sahiptir. İkinci yol ise yetkinlik geliştirmektir. Bazı dil kuramcıları sadece çocukların dili edindiğini yetişkinlerin ise öğrendiğini ileri sürmektedirler. Ancak yetişkinler de dil edinebilirler. Yalnız bu yetişkinlerin, ikinci dil ediniminde çocukların içinde bulunduğu doğallığa benzer düzeyde, ikinci dil edinecekleri anlamına gelmemektedir. Chomsky (1996) "İkinci dil edinimi sürecinde ana dilden aktarımlar söz konusudur" demektedir (Değer, Cem, 1996:101). Chomsky (1968) dilin genel özelliklerini evrensel ses bilgisi, evrensel anlambilim ve bunları kuşatan evrensel dilbilgisi dizgesi olduğunu belirtmektedir (Çev: Kocaman,2002). Dil gelişimini psikolinguistik

kurama dayandıran Chomsky, insanların doğuştan dil öğrenebilmek için özel bir mekanizmaya sahip olduklarını belirtmektedir. Bu mekanizmanın çocuğun bulunduğu ortamda konuşulan dili içselleştirmesini ve kurallarını anlayarak öğrenmesini ve sonra da dilbilgisi kuralları ile konuşmasını sağladığını vurgulamaktadır (Sprinthall ve Sprinthal, 1977).

Tutum kavramı ise Latince "aptus" sözcüğünün karşılığı olarak kullanılmaktadır. "Aptus" sözcüğü davranışa hazırlık durumunu gösteren "eğilim" anlamını taşımaktadır (Koydemir, 1994). Psikoloji Sözlüğünde (Budak, 2005) ise tutum kavramı, sosyal psikolojinin merkezi kavramlarından biri sayılmaktadır ve belirli bir sosyal obje konusunda bireylerde var olan ve bilişsel, duygusal, davranışsal yanlar taşıyan gizil eğilimleri ifade etmektedir. TDK Sözlüğü (2005) tutumu yol, davranış olarak tanımlamaktadır. Tutum bir takım kişi, nesne ve olaylara karşı sürekli olarak aynı biçimde davranmamıza neden olan öğrenilmiş bir eğilim olarak da tanımlanmaktadır (Ruhbilim Terimleri Sözlüğü, 1974).

Eğitimde oldukça yaygınlaşan esaslara göre hedefler, bilişsel duyuşsal ve devinişsel olmak üzere üç ana alanda sınıflanmıştır. Her eğitim programında bilişsel hedeflerin programlara girdiği ancak duyuşsal hedeflerin programlara çok sonraları girebildiği görülmektedir (Turgut, 1977). Turgut, duyuşsal hedef ve davranışların belirlenmesi ve ölçülmesindeki güçlükler nedeniyle duyuşsal alanın programlara tam olarak giremediğini vurgulamaktadır. Bu durumun yabancı dil öğretim programlarında da söz konusu olduğunu da belirtmektedir.

Dil öğrenme sürecinde başarı ve tutum arasında yakın bir ilişki vardır. Öğrencinin kendisi, kendi başarısından etkilenir. Başka bir deşişle öğrencinin olumlu tutumu, başarıyla daha da güçlenirken, öğrencinin istenmeyen tutumunu başarısızlık pekiştirebilir. Öğrencinin başarısız olması halinde kendine karşı olumsuz tutum geliştirebilir Bu tutumu da onu dil öğrenmek için bir çaba harcamamaya doğru yönlendirebilir (Gardner ve Lambert 1972). Tutumun bireyin deneyimlerine göre örgütlenmiş ve davranış hazırlığı niteliğindeki zihinsel ve nöro-psikolojik bir durum olarak nitelenebileceğini belirten Allport (1996) tutumu dinamik veya yönlendirici bir etkide bulunan davranışsal bir hazırlık durumu ve örgütlenmiş bir durumun ifadesi olarak da belirtmektedir. Ayrıca tutumu kişinin deneyimlerinin sonuçlarına göre örgütlenmiş bir durum olarak da tanımlamakta ve tutumun ilişkili olduğu tüm objelere ve durumlara karşı kişinin tepkilerini etkilediğini de vurgulamaktadır. Derse ilişkin tutumun yanında, okula ilişkin tutuma bakıldığında, okul öğrencilerin yaşamının büyük bir kısmını işgal etmektedir. Okulun

varlığının ilk nedeni öğrenciler ve toplumdur. Okulda bulunan öğeler içinde okuldan en çok etkilenen grubun öğrenciler olduğu unutulmamalıdır (Şişman ve Turan, 2001).

Okula karşı tutum ile ilgili olarak Schmidt ve Lunenbur (1989) şu görüşleri ileri sürmüşlerdir: " Öğrencilerin okulla doyum sağlama düzeyleri yükseldikçe, okul yaşamının niteliği ile ilgili görüşlerin daha olumlu olması beklenmektedir. Ayrıca okul ödevlerini ve projelerini ilginç ve önemli bulan öğrencilerin gerçekleri ve kavramları daha net bir şekilde öğrenebildikleri ve öğrenmeye karşı pozitif bir tutum geliştirdikleri görülmektedir" (Yılmaz, 2008). Nissan ve Strukell ise öğrencilerin çok kültürlü bir okul başarısı ile onların İngilizceye karşı tutumlarını araştırdıklarında, göçmen öğrencilerin de yerli öğrenciler gibi İngilizceye karşı olumlu bir tutum takındıklarını vurgulamaktadırlar. Sarawerk'in (2004) Kota Samarahan'da ortaokula devam eden 320 öğrenci üzerinde yaptığı araştırmaya göre; proje kapsamındaki öğrencilerin İngilizce'ye karşı olumlu tutum geliştirdikleri belirtilmektedir. Fen ve matematik derslerinin İngilizce yapılması ve aylık testlerden geçilmesi sonucunda elde edilen verilerin bunu gösterdiği de belirtilmektedir.

Benlik tasarımı; bireyin kendi benliğine ilişkin algılarıdır. Kendini nasıl gördüğüdür (Kepçeoğlu, 1999). Benlik ise, çeşitli kişilik kuramlarının temel öğelerinden birini oluşturur. Kişiliğin öznel yanı olarak tanımlanan benlik, kişiliğin temel gücü olan ve insanın uyumunda önemli rol oynar. Benlik ergenin sahip olduğu en değerli varlık olarak tanımlanmaktadır (Özoğlu, 1977).Benlik insanın kendi kişiliğine ilişkin kanılarının toplamı, insanın kendisini tanıma ve değerlendirme biçimidir. Kişiliğin öznel yanıdır (Köknel, 2005). Benlik kişinin kendini nasıl algıladığı yani kendisiyle ilgili farkındalığıdır. Bu benliğin en önemli özelliğidir. Simit ve diğerleri (2006) benliğin son on yıl içinde yani yakın zamanda "benlik anlayışı" diye adlandırıldığını belirtmektedirler (Kağıtçıbaşı, 2010). Kağıtçıbaşı (2010) ise benliğin tanımının James'e kadar gittiğini vurgulamaktadır. Kişiliğin en önemli kavramını benlik olarak tanımlayan Rogers'e (1951) göre, benlik tasarımı ya da benlik yapısı benlik ile ilgili algıların örgütlenmiş bir biçimindir. Benlik tasarımı, geniş anlamıyla bireyin özellikleri ve yetenekleri, diğer insanlarla çevresi ile ilgili benlik algıları yaşantıları ve objelerle ilgili algılanan diğer nitelikleri ve olumlu ve olumsuz amaç ve idealleri gibi öğelerden oluşur. Rogers gibi hümanistik psikolojinin diğer temsilcisi olan Maslow (1968) ise, her insanda iç varlık diye adlandırılan "özben" in varlığı ile açıklamıştır. "Özben"in herkeste kendine özgü olduğunu açıklamakta bir dereceye kadar da değişmez olduğunu vurgulamaktadır.

Bireysel psikolojinin temsilcisi olan Adler'e göre, benlik yaratıcı bir güçtür. Bütünleşmiş ve bağdaşıklık sağlamış yaratıcı ben kişiliğin öncüsüdür Geçtan, 1981). Yung benliğin kişiliğin bütün sistemlerini çevresinde toplayan bir merkez gibi olduğunu vurgulamaktadır. Horney ise, benliğin yetişkinlik dönemlerinde de gelişimini sürdürdüğün belirtir ve bireylerde doğuştan kendini gerçekleştirme gücü olduğun savunmaktadır (Geçtan, 1981). Erikson (1968) ise, benliğin sekiz ayrı gelişim dönemi üzerinde durmuş yaşamın bu belirli dönemlerinde benlik kavramı yaşa ve duruma göre değişikliklere uğradığın belirtmiştir. Bu değişikliklerde bireyin içinde bulunduğu toplumsal ilişki kalıplarının yönlendirdiğini ve kimliğin özellilerinin belirleyicisi olduğunu belirtmektedir. Benlik kavramını ayrıntılı olarak ve sistematik bir biçimde ilk tanımlayan psikolg James'tir. James (1968) benliği, "görgül ego" "bilinen olarak ben" (me) ve "salt ego" "bilen olarak ben" (I) biçiminde ikiye ayırmaktadır. Corey (1981) ve Mead (1968) gibi kuramcılar ise "ayna benlik" (looking glass self) yani benliğin toplumsal görüntü olduğunu vurgulamış ve benliğin iki yanından söz etmişlerdir. Başkalarının tutum ve görüşlerine değer veren (me) içinden geldiği gibi davranan yaratıcı ve etkin yanı (I) olduğunu vurgulamaktadırlar.

Benlik (self); en genel anlamıyla, kişinin kendini başka herkesten ve her şeye ayrı, eşsiz bir bütünlük olarak hissetmesi, bunun bilincinde olması ve bu şekilde bilincinde olunan tümel varlık şeklinde tanımlanır (Psikoloji sözlüğü, Budak, 2003). Benlik kavramı ile, kendimizi bizim dışımızda kalanlardan ayırır, kendimize özel bir alan oluştururuz. Oluşturduğumuz alanı korumak, geliştirmek ve sosyal etkileşim içinde konumlandırmak için de çok büyük çaba gösteririz. Bu çaba "ben olma savaşı" biçiminde nitelendirilmektedir (Cüceloğlu, 1997; 1992). Baymur (1979) benlik tasarımını, bireyin kişiliğine ilişkin kanılarını ve bireyin kendi kişiliği hakkında görüş tarzı olarak tanımlamaktadır. Özoğlu (1997) ise benlik tasarımını; bireyin kendiliğini ve öz oluşunu içinde yaşadığı çevreden ve diğer benlik ve benliklerden farklılaştıran temel ve belirgin özelilerin dinamik bir biçimde birey tarafından soyutlanması olarak tanımamaktadır.

Shavelson, Habner ve Stanton (1976), benlik tasarımını "genel benlik tasarımı" ve "akademik benlik tasarımı ve akademik olmayan benlik tasarımı" olarak ifade etmektedirler (Arseven, 1979). Akademik benlik tasarımı, bireyin okuldaki derslerine ilişkin geliştirdiği dil, sosyal bilgiler, matematik, fen bilgisi vb. ile ilgili benlik tasarımını ifade etmektedir. Akademik olmayan benlik tasarımı ise, bireyin sosyal ilişkilerine, duygusal yaşamına ve fiziksel

görünümüne ait geliştirdiği benlik tasarımlarını oluşturmaktadır. Akademik benlik tasarımı belli bir akademik uğraş karışsında, diğer öğrencilere göre kendinin ne kadar yetenekli olduğu hakkında geliştirdiği kanısı" olarak tanımlanmaktadır. Akademik benlik tasarımı içinde anlatım bulan "duyuşsal giriş özellikleri" (atfective entry characteristics) ise belli bir öğrenme sürecine girerken öğrencilerin, bu süreç içinde gösterecekleri çabanın kaynağını oluşturduğu sanılan ilgileri, tutumları ve böyle bir süreçte başarılı olacaklarına inanma ve güvenme derecesinden oluşan özelliklerin bütünüdür (Erden, 2007).

Yılmaz'ın (2008) yaptığı, "İlköğretim Okulu Öğrencilerinin Okul Yaşamının Niteliğine İlişkin Görüşleri" adlı araştırmada özel okul öğrencileri ile devlet okulu öğrencilerinin okul yaşamının niteliğine ilişkin görüşleri arasında bir fark bulunduğu görülmektedir.. Bundan hareketle de özel okul öğrencilerinin okullarından daha çok doyum elde ettiklerinin bulunduğu belirtilmektedir. Can'ın (1986) lise öğrencileri üzerinde yaptığı araştırmada avantajlı öğrencilerin avantajsız öğrencilere göre olumlu benlik tasarımı düzeylerinin yüksek olduğu görülmektedir. Öner (1982) ise psikoloji bölümü öğrencileri üzerinde yaptığı araştırmada benlik ile mesleki benlik arasında anlamlı düzeyde ilişki bulunduğunu vurgulamaktadır

Aksu'nun (2004) İnönü Üniversitesi'nde yaptığı "İnönü Üniversitesi Öğrencilerinin İngilizce Derslerine İlişkin Tutumları" adlı araştırmasına göre ise İnönü Üniversitesi'nin Eğitim, Fen-Edebiyat, Mühendislik ve İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nin zorunlu dersler kapsamında verilen İngilizce derslerine karşı öğrencilerin tutumları ve beklentileri yaşları, okudukları fakülte, cinsiyetleri ve mezun oldukları okul gibi değişkenlere göre araştırılmış, öğrencilerin genel olarak İngilizceye karşı olumlu tutum içinde oldukları görülmüştür. Ancak fakültelerce verilen İngilizce derslerine karşı önemli tutumsal farklılık olduğu da belirtilmektedir.

1960'larda Wallace Cambert, Richard Gardner ve diğerleri yabancı dil öğrenmedeki başarıya "tutum" ve "güdü" etmenlerinin katkılarını incelemeye başlamışlardır. Montreal, Maine, Lou Siana, Connecticut ve Filipinler'de sürdürdükleri geniş çapta araştırmaların sonucunda da, tutum ve dil yeteneğinin yabancı dil öğrenmedeki başarıya katkıda bulunan en önemli etmen olduğu görüşünü benimsemişlerdir (Gürel, 1986).

Özgüven (1974) tutumlarla ilgili olarak Üniversite öğrencilerinin akademik başarılarını etkileyen zihinsel olmayan etmenleri incelediğinde bu etmenlerden güdülenmenin başarıyı

etkilediği saptanmıştır. Duyuşsal etmenlerden olan güdülenmenin öğrencinin istediği bölüme girme, bölümden memnun olma gibi durumlarda etkili olduğunun belirlendiği görülmektedir. Asarkaya (1981) "Toplu Fen ve Fen Bilgisi Programlarının Öğrencilerin Fen Tutumlarına Etkisi" adlı araştırmasında her iki programın da, bir ders yılı içinde öğrencilerin Fen tutumlarında anlamlı bir artış sağlayamadığı sonucu ortaya çıkarken, ortaokul öğrencilerinin gerek fen başarısı ve gerekse genel akademik başarıları ile fen tutumları arasında anlamlı bir ilişki olduğunu ortaya koymuştur.

Sahah'ın (1999) İngilizce'yi ikinci dil olarak öğrenen başarısız öğrenciler üzerinde yaptığı bir araştırmada, dil eğitimine kaşı olumlu bir tutum içinde olmayan öğrencilerin akademik başarı düzeylerinin de düşük olduğu vurgulanmaktadır. Buschenhaufen'in (1998) Papua Yeni Gine Teknoloji Üniversitesi öğrencileri üzerinde yaptığı araştırmasında da öğrencilerin İngilizce'yi ulusal kalkınmalarında önemli bir etken olarak görmeleri nedeniyle genel olarak İngilizce'ye karşı olumlu bir tutum içinde oldukları görülmüştür. Benzer bir çalışmada "Türk Gençlerinin İngilizce Diline Karşı Tutumları" başlığıyla Çekiç (1992) tarafından yapılmıştır. . Bu öğrencilerin de yabancı dile karşı olumlu bir tutum içinde oldukları görülmüştür.

Lanara'nın (1999) Japonya'da Asia Üniversitesi öğrencileri üzerinde yaptığı araştırmaya göre sadece monoton gramer-çeviri metotlarına dayalı olarak yapılan yetersiz öğretim metotlarının kullanılmasıyla, öğrencilerin önemli diye nitelendirebilecekleri hiçbir şey öğrenmediklerini iddia ettikleri ve İngilizce derslerine karşı olumsuz bir tutum içinde oldukları görülmüştür. Amerika'da ve Japonya'da Cogan, Tarney Purtez ve Anderson'un (1988) "Üniversite Öğrencilerinin İngilizce Derslerine Yönelik Tutumları Olmak" üzerine yapılan bir çalışmada çok az öğrencinin gelecekte iyi iş bulma kaygısıyla İngilizce dersini almak istediklerini ve %34'ünün zorunlu olmasa hiç İngilizce dersi almak istemediklerini belirtmiştir. Büyük bölümünün akademik amaçlar taşıdığı vurgulanmıştır.

Gürel'in (1986) Yabancı Dil Olarak İngilizce Öğrenme Başarısı ile Öğrencilerin Akademik Benlik Tasarımları ile Tutumları Arasındaki İlişkisi" adlı araştırmasına göre, öğrencilerin İngilizce'ye ilişkin tutumları ile İngilizce'deki başarıları arasında anlamlı bir ilişki olduğu belirtilirken, İngilizce'ye ilişkin tutumları ile okula ilişkin tutumları arasında da anlamlı bir ilişki görülmektedir. Öğrencilerin akademik benlik tasarımları ile başarıları arasında da yine anlamlı bir ilişki olduğu belirtilmektedir. Diğer yandan aynı araştırmada okula başlarkenki

İngilizce düzeyleri farklı olan öğrenci gruplarının İngilizce başarıları arasında bir fark bulunmuştur. Akademik benlik tasarımı orta ya da yüksek olan grupların İngilizce'deki başarıları da anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir. Ancak okula ilişkin tutum ile başarı arasında ise anlamlı bir ilişki saptanamamıştır. İngilizce'ye ilişkin tutumları orta ya da yüksek olan gruplar arasında ise anlamlı bir başarı farkı olmadığı görülmektedir. Okula ilişkin tutum dereceleri orta ya da yüksek olan öğrenci gruplarının İngilizce başarıları arasında da anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir. Akademik benlik tasarımı ile akademik başarı arasındaki ilişkiyi araştıran Arseven (1979) ortaokul 3. sınıf öğrencilerinin akademik başarıları ile akademik benlik tasarımları arasında anlamlı bir ilişki olduğunu vurgulamaktadır.

Benlik tasarımı ve akademik benlik tasarımı arasındaki ilişkiyi arayan Baymur ve arkadaşlarının (1977). "Türkiye Üniversitelerinde Okuyan Üstün Yetenekli, Başarılı Bir Grup TÜBİTAK Kursiyerlerinin Başarı Durumlarını ve Kişisel Durumlarına İlişkin Sorun ve Görüşleri Saptamak ve Üniversite Düzeyindeki Burs Programlarını Değerlendirmek" üzere yaptıkları bir araştırmalarında, başarıyı etkileyen elemanlar arasında öğrencilerin akademik başarıları ile benlik tasarımları arasında önemli bir ilişki olmadığı belirtilmektedir. Bu öğrencilerin geleceğe ilişkin beklentilerinin yüksek olması şeklinde bir yorumla açıklamışlardır. Araştırmada benlik tasarımı ile kişisel ilişkiler içsel yaşantılar ve okulla ilgili sorunlar arasında önemli düzeyde bir ilişki bulunmadığı vurgulanmaktadır.

Materyal ve Yöntem

Problem

Eğitim Fakültesi İngilizce Öğretmenliği Bölümü öğrencilerinin İngilizce'ye karşı tutumları, okudukları okula karşı tutumları ve akademik benlik tasarımları ile çeşitli değişkenler arasında bir ilişki var mıdır?

Sayıltılar

1. Öğrencilerin ÖSS'den aldıkları puanlar öğrencilerin kendilerinden alınmıştır. Öğrencilerden alınana ÖSS puanlarının doğru olduğu sayıtlısına dayanılmıştır.

2. Örnekleme giren öğrencilerin İngilizceye karşı tutum ve akademik benlik tasarımı ölçeklerine verdikleri cevaplar onların gerçek duyuşsal özelliklerini yansıtmaktadır.

3. Öğrencilerin İngilizce Öğretmenliği Bölümüne girmeden önce kaç yıl İngilizce okuduğuna ilişkin bilgi kendilerinden alınmıştır. Bu bilginin doğru olduğu sayıtlısına dayanılmıştır.

Sınırlılıklar

1. Araştırmada Hacettepe Üniversitesi, Gazi Üniversitesi, Ufuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi İngilizce Öğretmenliği Bölümü öğrencileri ile sınırlıdır.

2. Bloom'un (1979) tanımlamasına dayanılarak "duyuşsal özellikler" başlığı altında, İngilizce öğrenmeyi etkileyebilecek özellikler arasında sadece "tutum" ve "akademik benlik" tasarımı gibi özellikler ele alınmıştır.

3. Bağımsız değişkenler arasındaki ilişkiler ele alındığında, İngilizce'ye ilişkin tutum ile okula ilişkin tutum, İngilizce'ye ilişkin tutum ile akademik benlik tasarımı, okula ilişkin tutum ile akademik benlik tasarımı arasındaki ilişkiler incelenmiştir.

4. "Öğrenci Kişisel Bilgi Formu"ndaki değişkenlerle ölçekler arasındaki ilişkiler incelenmiştir.

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, Üniversite öğrencilerinin (Eğitim Fakültesi, İngilizce Öğretmenliği Bölümü) yabancı dil olarak İngilizce'ye ve okula karşı (duyuşsal özelliklerinden) tutumları ile akademik benlik tasarımları arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığını araştırmaktır.

Önem

Türkiye'de Üniversite öğrencileri arasında yapılan araştırmalarda yabancı bir dili yeterli derecede öğrenip öğrenmedikleri araştırılırken, bireyler arasındaki farklılıklar genellikle tek açıdan düşünülmekte, duyuşsal faktörler göz ardı edilmektedir. Öğrencinin kendisi hakkındaki görüşleri yabancı dile ve okula ilişkin tutumları gibi duyuşsal özellikler ihmal edilmektedir. Bu duyuşsal özelliklerin sadece yabancı dilde değil diğer derslerde de başarıyı ne derece etkilediği ülkemizde üzerinde durulamamış bir sorun olduğu araştırmacılar tarafından da belirtilmektedir. Oysa duyuşsal özelliklerle ilgili olarak başka ülkelerde yapılmış araştırmalar bu alanın öğrenmedeki önemini ortaya koymaktadır. Bu alanın öğretmenlerinin tüm öğrencilerin duyuşsal özelliklerinin olumlu yönde geliştirilmesi için çaba harcanması ve Türk öğrenciler ile

ilgili bazı verilerin elde edilmesi ve sonuçların başka ülkelerdekilerle ve ülkemizdeki araştırmalarla karşılaştırılması açısından önemlidir.

Yöntem

Bu araştırma genel tarama modeline dayanmaktadır. Araştırmacı ölçek ve envanterleri öğrencilere sınıflarda uygulamıştır.

Evren

Bu araştırmanın evrenini 2007-2008 eğitim ve öğretim yılında Hacettepe Üniversitesi, Gazi Üniversitesi, Ufuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi İngilizce Öğretmenliği Bölümünün 1'inci, 2'inci ve 3'üncü sınıflarında okuyan öğrenciler oluşturmaktadır.

Örneklem

Çalışma örneklemini, 2007-2008 eğitim ve öğretim yılında okuyan Hacettepe Üniversitesi, Gazi Üniversitesi, Ufuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi İngilizce Öğretmenliği Bölümünün 1'inci, 2'inci ve 3'üncü sınıf öğrencilerinden, random yöntemle seçilen 200 öğrenci oluşturmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Öğrenci Kişisel Bilgi Formu

Güler (1986) "İngilizce'ye Karşı Tutum Ölçeği"ni "Okula Karşı Tutum Ölçeği"ni, "Akademik Benlik Tasarımı Ölçeği"ni uygularken öğrencilerden kişisel bilgileri cevap kağıdının üzerine yazarak elde etmiştir. Aynı yol izlenerek öğrencinin doğum tarihi, Üniversite'ye gelmeden önce İngilizceyi kaç yıl okuduğu "Öğrenci Seçme Sınavı" ndan aldığı puan, Üniversite'ye gelmeden önce hangi dili okuduğu bilgileri elde edilmiştir:

İngilizce'ye İlişkin Tutum Ölçeği

Gürel'in (1986) geliştirdiği "İngilizce'ye ilişkin tutumları ölçmeyi amaçlayan 44 maddelik ölçek, tek numaralı 22 madde bir yarı, çift numaralı 22 madde diğer yarı olmak üzere eşdeğer iki yarıdan oluşmaktadır. Her bir madde için verilen "tamamen uygun" "karasızım" "uygun" "tamamen uygun değil" "uygun değil" şıklarından birinin seçilmesi ve işaretlenmesi istenir. Her bir seçeneğin, maddenin olumlu ya da olumsuz oluşuna bağlı olarak belli bir puanı vardır.

Olumlu maddeler için “tamamen uygun” “5” puan sırasıyla” “4”, “3”, “2”, “1” puan verilir. Olumsuz maddeler için bu puanlama ters yönde uygulanmaktadır. İngilizce’ye İlişkin Tutum Ölçeği’ndeki olumlu maddelerden alınan toplam puanın yüksekliği İngilizce’ye ilişkin tutumun olumlu olduğunu, olumsuz ifadelerden alınan toplam puanın yüksekliği ise İngilizce’ye ilişkin tutumun olumsuz olduğunu göstermektedir (Öner, 2006).

Okula İlişkin Tutum Ölçeği

Gürel (1986) tarafından geliştirilen ölçek 28 maddeliktir. Tek numaralı 14 madde bir yarı, çift numaralı 14 madde diğer yarı olmak üzere, eşdeğer iki yarıdan oluşmaktadır. Her madde için verilen “tamamen uygun”, “uygun”, “kararsızım”, uygun değil” ve “tamamen uygun değil” şıklarından birinin seçilmesi ve işaretlenmesi istenmektedir. Her bir seçeneğin, maddenin olumlu ya da olumsuz oluşuna bağlı olarak belli bir puanı vardır. Olumlu maddeler için “tamamen uygun” seçeneğine “5” puan, diğerlerine sırasıyla “4”, “3”, “2”, “1” puan verilir. Olumsuz maddeler için bu puanlama ters uygulanmaktadır. Okula İlişkin Tutum Ölçeği’ndeki olumlu ifadelerden alınan puanların yüksekliği, bireyin okula ilişkin tutumunun olumlu; olumsuz ifadelerden alınan puanların yüksekliği ise bireyin okula ilişkin tutumunun olumsuz olduğunu göstermektedir (Öner, 2006).

Akademik Benlik Tasarımı Ölçeği

Akademik Benlik Tasarımı Ölçeği Michigan Eyalet Üniversitesinde “School-Social Environment Study” adlı bir araştırmada kullanılan anketten ülkemiz koşullarına göre uyarlandığı ölçekten yararlanılarak Gürel (1986) tarafından hazırlanmıştır. Arseven’in araştırmasında ortaokul öğrencilerine yönelik olarak Matematik ve Türkçe dersleri için hazırlanmış olan anket göz önünde bulundurularak, Üniversite öğrencileri ve İngilizce konusunda yeniden bir ölçek düzenlenmiştir.

“Akademik Benlik Tasarımı Ölçeği” 16 maddeden ve iki bölümden oluşmaktadır. Olumsuz seçenekten olumluya doğru 1’den 5’e şeklinde puanlanan Likert tipi bir ölçektir. Ölçeğin ilk bölümü öğrencinin kendisine ilişkin algıları ile ilgili 8 sorudan oluşmaktadır. İkinci bölüm ise öğretmenlerin öğrencileriyle ilgili algılarını yansıtan 8 sorudan oluşmaktadır. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 16, en yüksek puan 80’dir. Yüksek puanlar olumlu benlik tasarımını ifade etmektedir. Güvenirlik katsayısı .80 olan ölçeğin Cronbach alfa güvenirlik

katsayısı Saracaloğlu ve Varol (2007) tarafından tekrar yapılmış ve .96 olarak bulunmuştur (Öner, 2006).

Verilerin Çözümlenmesi

Verilerin çözümlenmesi için Pearson Moment Korelasyon Katsayısı, frekans, yüzdelik ve ortalamaların elde edildiği istatistiksel işlemler kullanılmıştır. Bulguların anlamlı olup olmadığının yorumlanmasında 0.01 ve 0.05 anlamlılık düzeyi ölçüt olarak alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde ve hesaplanmış değerlerin bulunmasında SPSS İstatistik Paket Programı (15.0 versiyonu) kullanılmıştır.

Bulgular ve Yorumlar

Alt Problemler

Problem I

Öğrencilerin İngilizce'ye Karşı Tutumları İle Okula Karşı Tutumları Arasında, İngilizce'ye Karşı Tutumları ile Akademik Benlik Tasarımları Arasında, Okula Karşı Tutumları ile Akademik Benlik Tasarımları Arasında Bir İlişki Var mıdır?

Bir bütün olarak bakıldığında elde edilen bulgulara göre, 126 (n=126) öğrencinin "İngilizce'ye Karşı Tutum Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldığı puanların ortalaması $\overline{X}$ =171,33 iken, 121 (n=121) öğrencinin "Okula Karşı Tutum Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldığı puanların ortalaması ise $\overline{X}$ =95,64'tür. 136 (n=136) öğrencinin "Akademik Benlik Tasarımı Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldığı puanların ortalaması $\overline{X}$ =35,93 olarak görülmektedir. "İngilizce'ye Karşı Tutum Ölçeği"nden alınan puanların ortalamasının hem "Okula Karşı Tutum Ölçeği"den alınan puanların ortalamasından hem de "Akademik Benlik Tasarımı Ölçeği"nden alınan puanların ortalamasından daha yüksek olduğu görülmektedir."Okula Karşı Tutum Ölçeği"nden alınan puanların ortalamasının ise "Akademik Benlik Tasarımı Ölçeği"nden alınan puanların ortalamasından daha yüksek olduğu görülmektedir. Elde edilen korelasyon bulgularına göre İngilizce'ye karşı tutum ile akademik benlik tasarımı arasında $p<.01$ düzeyinde anlamlı ve negatif bir ilişkinin elde edildiği görülmektedir (r=-,486). İngilizce'ye karşı tutum ile okula karşı tutum arasında $p<.01$

düzeyinde anlamlı ve pozitif bir ilişkinin elde edildiği görülmektedir (r=,276). Okula karşı tutum ile, akademik benlik tasarımı arasında ise p<.05 düzeyinde bir anlamlı ve negatif bir ilişkinin elde edildiği görülmektedir (r=-,202). Kısaca İngilizce'ye karşı tutumun, okula karşı tutumdan ve akademik benlik tasarımından daha olumlu olduğu görülmektedir**.**

Tablo 1. Genel Tablo

	Frekans f	*Ortalama* $\overline{X}$	*S.Sapma* ss
İngilizce'ye Karşı Tutum	126	171,33	22.635
Okula Karşı Tutum	121	95,64	18.509
Akademik Benlik Tasarımı	136	35,93	8.187

Problem II

Öğrencilerin Yaş Etkeni İle İngilizce'ye Karşı Tutumları, Okula Karşı Tutumları ve Akademik Benlik Tasarımları Arasında Bir İlişki Var mıdır?

Elde edilen bulgulara göre, 1985 ve daha küçük doğumlu olan 15 (n=15) öğrencinin "İngilizce'ye Karşı Tutum Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldıkları puanların ortalaması $\overline{X}$ =178,333 iken, 14 (n=14) öğrencinin "Okula Karşı Tutum Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldıkları puanların ortalaması $\overline{X}$ =94,857'dir. 15 (n=15) öğrencinin "Akademik Benlik Tasarımı Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldıkları puanların ortalaması ise, $\overline{X}$ =34,600 olarak görülmektedir. Bulgular incelendiğinde 1985 ve daha küçük doğumlu öğrencilerin İngilizce'ye karşı olumlu tutum puanlarının ortalamasının, hem okula karşı olumlu tutumdan alınan puanların ortalamasından hem de akademik benlik tasarımından alınan olumlu puanların ortalamasından daha yüksek olduğu görülmektedir.1985 ve daha küçük doğumlu olan öğrencilerin okula karşı olumlu tutumdan aldıkları puanların ortalamasının ise akademik benlik tasarımından alınan olumlu puanların ortalamasından daha yüksek olduğu görülmektedir. Korelasyon sonuçlarına göre, 1985 ve daha küçük o doğumlu öğrencilerin**,** İngilizce'ye karşı tutumları ile okula karşı tutumları arasında akademik benlik tasarımları arasında bir anlamlı bir ilişki elde edilmemiştir. Okula karşı tutumları ile akademik benlik tasarımları arasında da anlamlı bir ilişki elde edilmediği görülmektedir.

Elde edilen verilere göre 1985 ve daha büyük doğumlu olan, 107 (n=107) öğrencinin "İngilizce'ye Karşı Tutum Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldıkları puanların ortalaması $\overline{X}$ =170,102 iken, 103 (n=103) öğrencinin "Okula Karşı Tutum Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldıkları puanların ortalaması ise $\overline{X}$ =95,458'dir. 117 (n=117) öğrencinin "Akademik Benlik Tasarımı Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldıkları puanların ortalaması ise $\overline{X}$ =36,282'dir.Bulgulara bakıldığında 1985 ve daha büyük doğumlu olan öğrencilerin "İngilizce'ye karşı olumlu tutum puanlarının ortalamasının, hem okula karşı olumlu tutumdan alınan puanların ortalamasından hem de akademik benlik tasarımından alınan olumlu puanların ortalamasından daha yüksek olduğu görülmektedir.1985 ve daha büyük doğumlu olan öğrencilerin, okula karşı olumlu tutumdan aldıkları puanların ortalamasının ise, akademik benlik tasarımından alınan olumlu puanların ortalamasından daha yüksek olduğu görülmektedir. Korelasyon sonuçlarına göre 1985 ve daha büyük doğumlu olan öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile, okula karşı tutumları arasında p<.01 düzeyinde anlamlı ve pozitif bir ilişki elde edildiği görülmektedir (r=,273). Öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile akademik benlik tasarımları arasında da p<.01 düzeyinde anlamlı ve negatif bir ilişki elde edildiği görülmektedir (r=-,505). Öğrencilerin okula karşı tutumları ile akademik benlik tasarımları arasında ise anlamlı bir ilişkinin elde edilmediği görülmektedir.

Problem III

Öğrencilerin Öğrenci Seçme Sınavı (ÖSS) Puanı ile İngilizce'ye Karşı Tutumları, Okula Karşı Tutumları ve Akademik Benlik Tasarımları Arasında Bir İlişki Var mıdır?

Elde edilen bulgulara göre, Üniversite Seçme Sınavından (ÖSS) 299 ve altında puan alan öğrencilerden 12'sinin (n=12) "İngilizceye Karşı Tutum Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldıkları puanların ortalaması $\overline{X}$ =177,500 iken, 13 (n=13) öğrencinin "Okula Karşı Tutum Ölçeği"nin olumlu tutum boyutundan aldıkları puanların ortalaması $\overline{X}$ =94,615'dir. 14 (n=14) öğrencinin "Akademik Benlik Tasarımı Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldıkları puanların ortalaması ise $\overline{X}$ =36,928'dir.Bulgular incelendiğinde, ÖSS'den 299 ve altında puan alan öğrencilerin İngilizce'ye karşı olumlu tutum puanlarının ortalamasının, hem okula karşı olumlu tutumdan alınan puanların ortalamasından hem de, akademik benlik tasarımından alınan olumlu puanların ortalamasından yüksek olduğu görülmektedir. ÖSS'den 299 ve altında puan

alan öğrencilerin, okula karşı olumlu tutumdan aldıkları puanların ortalamasının ise, akademik benlik tasarımından alınan olumlu puanların ortalamasından daha yüksek olduğu görülmektedir. Korelasyon sonuçlarına göre, ÖSS'den 299 ve altında puan alan öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile, okula karşı tutumları arasında ve akademik benlik tasarımları arasında anlamlı bir ilişkinin elde edilmediği görülmektedir. Okula karşı tutum ile akademik benlik tasarımı arasında da anlamlı bir ilişkinin elde edilmediği görülmektedir.

Elde edilen bulgulara göre, "Üniversite Öğrenci Seçme Sınavı"ndan 299 ve üstünde puan alan öğrencilerden 64'ünün (n=64) "İngilizce'ye Karşı Tutum Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldıkları puanların ortalaması $\overline{X}$ =170,359 iken, 57 (n=57) öğrencinin "Okula Karşı Tutum Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldıkları puanların ortalaması ise, $\overline{X}$ =95,614'dür. 67 (n=67) öğrencinin "Akademik Benlik Tasarımı Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldıkları puanların ortalaması ise, $\overline{X}$ =34,925 olarak görülmektedir. Bulgular incelendiğinde, ÖSS'den 299 üstünde puan alan öğrencilerin İngilizce'ye karşı olumlu tutumdan aldıkları puanların ortalamasının hem okula karşı olumlu tutumdan aldıkları puanların ortalamasından, hem de akademik benlik tasarımından alınan olumlu puanların ortalamasından daha yüksek olduğu görülmektedir. ÖSS'den 299 ve üstünde puan alan öğrencilerin okula karşı olumlu tutumdan aldıkları puanların ortalamasının ise akademik benlik tasarımından alınan olumlu puanların ortalamasından daha yüksek olduğu görülmektedir.Korelasyon sonuçlarına göre, ÖSS'den 299 ve üstünde puan alan öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile, okula karşı tutumları arasında $p<.05$ düzeyinde anlamlı ve pozitif bir ilişkinin elde edildiği görülmektedir (r=,322). İngilizce'ye karşı tutumları ile, akademik benlik tasarımları arasında ise $p<.01$ düzeyinde anlamlı ve negatif bir ilişkinin elde edildiği görülmektedir (r=-,461). Okula karşı tutum ile akademik benlik tasarımları arasında ise anlamlı bir ilişkinin elde edilmediği görülmektedir.

Problem IV

Öğrencilerin İngilizce'yi Üniversite'ye Gelmeden Önce Kaç Yıl Okudukları ile İngilizce'ye Karşı Tutumları, Okula Karşı Tutumları ve Akademik Benlik Tasarımları Arasında Bir İlişki Var mıdır?

Elde edilen bulgulara göre Üniversite'ye gelmeden önce, İngilizceyi 5 yıl ve daha az okuyan öğrencilerden 91'inin (n=91) "İngilizce'ye Karşı Tutum Ölçeği"nin olumlu

boyutundan aldıkları puanların ortalaması, $\overline{X}$ =172,208 iken, 84 (n=84) öğrencinin "Okula Karşı Tutum Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldıkları puanların ortalaması ise, $\overline{X}$ =95,559 dur. 122 (n=122) öğrencinin "Akademik Benlik Tasarımı Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldıkları puanların ortalaması ise $\overline{X}$ =42,270 olarak görülmektedir.Bulgular incelendiğinde, Üniversite'ye gelmeden önce İngilizce'yi 5 yıl ve daha az okuyan öğrencilerin, İngilizce'ye karşı olumlu tutum puanlarının ortalamasının, hem okula karşı olumlu tutumdan aldıkları puanların ortalamasından hem de akademik benlik tasarımından alınan olumlu puanların ortalamasından daha yüksek olduğu görülmektedir.Üniversite'ye gelmeden önce İngilizce'yi 5 yıl ve daha az okuyan öğrencilerin, okula karşı olumlu tutumdan aldıkları puanların ortalamasının akademik benlik tasarımından alınan olumlu puanlarından daha yüksek olduğu görülmektedir.Korelasyon sonuçlarına bakıldığında Üniversite'ye gelmeden önce İngilizce'yi 5 yıl ve daha az okuyan öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile akademik benlik tasarımları arasında anlamlı bir ilişkinin elde edilmediği görülmektedir.Korelasyon sonuçlarına göre Üniversite'ye gelmeden önce İngilizce'yi 5 yıl ve daha az okuyan öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile okula karşı tutumları arasında bir ilişki elde edilmemiştir. Okula karşı tutumları ile akademik benlik tasarımları arasında anlamlı bir ilişkinin elde edilmediği görülmektedir.

Elde edilen bulgulara göre Üniversite'ye gelmeden önce İngilizce'yi 5 yıl ile 10 yıl arasında okuyan öğrencilerin, 98'inin (n=98) "İngilizce'ye Karşı Tutum Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldıkları puanların ortalaması $\overline{X}$ =172,122 iken, 91 (n=91) öğrencilerin "Okula Karşı Tutum Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldıkları puanların ortalaması ise $\overline{X}$ =96,219'dır. 104 (n=104) öğrencinin "Akademik Benlik Tasarımı Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldıkları puanların ortalaması ise, $\overline{X}$ =35,067 olarak görülmektedir. Bulgular incelendiğinde Üniversite'ye gelmeden önce İngilizce"yi 5 yıl ile 10 yıl arasında okuyan öğrencilerin İnglizce'ye karşı olumlu tutum puanlarının ortalamasının, hem okula karşı olumlu tutumdan aldıkları puanların ortalamasından, hem de akademik benlik tasarımından alınan olumlu puanların ortalamasından daha yüksek olduğu görülmektedir. Üniversite'ye gelmeden önce İngilizce'yi 5 yıl ile 10 yıl arasında okuyan öğrencilerin okula karşı olumlu tutumdan aldıkları puanların ortalamasının ise akademik benlik tasarımından alınan olumlu puanlardan daha yüksek olduğu görülmektedir. Korelasyon sonuçlarına bakıldığında Üniversite'ye gelmeden önce İngilizce'yi 5 yıl ile 10 yıl

arasında okuyan öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile okula karşı tutumları arasında p<.05 düzeyinde anlamlı bir ilişkinin elde edildiği görülmektedir (r=,256).Korelasyon sonuçlarına göre Üniversite'ye gelmeden önce İngilizce'yi 5 yıl ile 10 yıl arasında okuyan öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile akademik benlik tasarımları arasında ise p<.01 düzeyinde anlamlı bir ilişkinin elde edildiği görülmektedir (r=,434) Öğrencilerin okula karşı tutumları ile akademik benlik tasarımları arasında ise anlamlı bir ilişkinin elde edilmediği görülmektedir.

Elde edilen bulgulara göre Üniversite'ye gelmeden önce İngilizce'yi 10 yıl ve üzerinde okuyan öğrencilerin 31'inin (n=31) "İngilizce'ye Karşı Tutum Ölçeği"nin olumlu boyutunda oldukları puanların ortalaması $\overline{X}$ =181,322 iken, 84 (n=84) öğrencinin "Okula Karşı Tutum Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldıkları puanların ortalaması ise $\overline{X}$ =95,559'dur. 33 (n=33) öğrencinin "Akademik Benlik Tasarımı Ölçeği"nin olumlu boyutundan aldıkları puanların ortalaması ise $\overline{X}$ =32,333 olarak görülmektedir.Bulgular incelendiğinde, Üniversite'ye gelmeden önce İngilizce'yi 10 yıl ve üzerinde okuyan öğrencilerin, İngilizce'ye karşı olumlu tutum puanlarının ortalamasının hem okula karşı olumlu tutumdan aldıkları puanların ortalamasından, hem de akademik benlik tasarımından alınan olumlu puanların ortalamasından daha yüksek olduğu görülmektedir.Üniversite'ye gelmeden önce İngilizce'yi 10 yıl ve üzerinde okuyan öğrencilerin okula karşı olumlu tutumdan aldıkları puanların ortalamasının akademik benlik tasarımından alınan olumlu puanların ortalamasından daha yüksek olduğu görülmektedir.Korelasyon sonuçlarına bakıldığında, Üniversite'ye gelmeden önce İngilizce'yi 10 yıl ve üzerinde okuyan öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile akademik benlik tasarımları arasında bir ilişkinin elde edilmediği görülmektedir. Korelasyon sonuçlarına göre Üniversite'ye gelmeden önce İngilizce'yi 10 yıl ve üzerinde okuyan öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile okula karşı tutumları arasında p<.05 düzeyinde anlamlı bir ilişkini elde edilmiştir (r=-,414). Okula karşı tutumları ile akademik benlik tasarımları arasında ise p<.05 düzeyinde anlamlı bir ilişkinin elde edildiği görülmektedir (r=-,374.).

Sonuçlar

Elde edilen bulgulara göre, İngilizce'ye karşı tutumun, okula karşı tutumdan ve akademik benlik tasarımından daha olumlu olduğu görülmektedir. Okula karşı tutumun ise, akademik

benlik tasarımdan daha olumlu olduğu söylenebilir. Öğrencilerin İngilizce'ye karşı olumlu yaklaşım içinde olmaları, okullarını benimsemelerine karşın akademik benlik tasarımlarını olumsuz olarak algıladıkları görülmektedir. Öğrencilerin kendilerini algılayışları, kendilerini öğretmenlerinin gözü ile değerlendirmelerinde bir güvensizlik ve yetersizlik olabileceği söylenebilir. Gardner ve Lambert (1978) öğrencinin olumlu tutumunun başarıyla daha da güçleneceğini belirtir ve şöyle devam eder. "Öğrenci kendisi kendi başarısından etkilenir." "Dil öğrenme sürecinde başarı ve tutum arasında bir ilişki vardır." Okula Karşı Tutum Ölçeği"nden elde edilen puanların ortalamasının ise "Akademik Benlik Tasarımı Ölçeği"nden alınan puanların ortalamasından daha yüksek olduğu görülmektedir. Bunun ise akademik benlik tasarımını olumlu etkilemesi beklenmektedir. Çünkü İngilizce'ye karşı olumlu tutum geliştirmiş, okulunu benimsemiş ve sevmiş bir öğrencinin başarı düzeyinin de yükselebileceği söylenebilir. Öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutum ile okula karşı tutumları arasında $p<.01$ düzeyinde anlamlı bir ilişkinin olduğu görülmektedir ($r=,276$). Öğrencilerin İngilizce'ye karşı olumlu tutum puanları yükselirken, okula karşı olumlu tutum puanlarının da yükseldiği görülmektedir. Olumlu bir ilişki olduğu görülmektedir. İngilizce'ye karşı tutum ile akademik benlik tasarımı arasında da $p<.01$ düzeyinde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir ($r=-,488$). Negatif bir ilişki bulunmaktadır. İngilizce'ye karşı olumlu tutum yükselirken, akademik benlik tasarımının olumsuz puanları da yükselmektedir. Okula karşı tutum ile akademik benlik tasarımı arasında $p<.05$ düzeyinde anlamlı bir ilişki olduğu görülmektedir ($r=-,202$). Okula karşı olumlu tutum artarken akademik benlik tasarımının ise olumsuz olarak arttığı görülmektedir. İki değişken arasında olumsuz bir ilişki olduğu görülmektedir. Schmidt ve Lunenburg; öğrencilerin okulla doyum sağlama düzeyleri yükseldikçe okul yaşamının nitelikleri ile ilgili görüşlerin daha da olumlu olmasının beklendiğini vurgulamaktadırlar (Yılmaz, 2008). Bu araştırmada öğrencilerin okula karşı olumlu tutum geliştirmelerine karşın akademik benlik tasarımını algılamada olumsuz bir algılama içinde olmaları duyuşsal giriş özelliklerinden, ilgi duyma, merak etme, olumlu tutum geliştirme, çaba harcama vb. özelliklerin gelişmelerinde bir sorun olabileceğini düşündürmektedir. Gardner ve Lambert (1978), öğrencinin istenmeyen tutumunun başarısızlıkla daha da güçlenebileceğini belirtirler ve şöyle de devam ederler; öğrencinin kendine karşı olumuz tutumunun dil öğrenmek için hiçbir çaba harcamamaya doğru özendirebileceğini belirtmektedirler. Gürel'in (1986) yaptığı araştırmaya göre de, İngilizce'ye karşı tutum ile okula karşı tutum arasında anlamlı bir ilişki

görülmektedir. Öğrencilerin akademik benlik tasarımları ile başarıları arasında da yine anlamlı bir ilişki olduğu belirtilmektedir.

Öğrenciler yaş değişkeni açısından incelendiğinde, 1985 ve daha küçük doğumlu öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile, okula karşı tutumları arasında, akademik benlik tasarımları arasında bir ilişkinin elde edilmediği görülmektedir. Okula karşı tutumları ile akademik benlik tasarımları açısından da bir ilişkinin elde edilmediği görülmektedir. Ancak 1985 ve daha büyük doğumlu olan öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile, okula karşı tutumları arasında $p<.01$ düzeyinde anlamlı bir ilişki elde edilmiştir ($r=,273$). İngilizce'ye karşı tutum ile okula karşı tutum arasında olumlu bir ilişki olduğu görülmektedir. İngilizce'ye karşı olumlu tutum yükselirken okula karşı olumlu tutumun da beraber yükseldiği görülmektedir. Öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile akademik benlik tasarımları arasında da $p<.01$ düzeyinde anlamlı bir ilişkinin olduğu görülmektedir ($r=-,505$). Bu ilişkinin de negatif bir ilişki olduğu görülmektedir. İngilizce'ye karşı olumlu tutum yükselirken, akademik benlik tasarımı ise olumsuz olarak artmaktadır. Yaşın büyümesi ve okulda geçirilen zamanın artması ile öğrencinin bölümünü benimsemesi, güdülenmesi ve tutumunu değiştirmesine neden olabileceği söylenebilir. Aksu'nun (2004) İnönü Üniversitesi öğrencileri üzerinde yaptığı araştırmada, yaş, okudukları okul, cinsiyet mezun oldukları okul gibi değişkenler araştırılmış ve öğrencilerin genel olarak İngilizce'ye karşı olumlu tutum içinde oldukları görülmektedir. Ancak Fakültelerce verilen İngilizce derslerine karşı önemli tutumsal farklılıklar olduğuna işaret etmektedir.

Öğrencilerin "Öğrenci Seçme Sınavı"ndan aldıkları puana göre incelendiğinde**,** ÖSS'den 299 ve altında puan alan öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile okula karşı tutumları arasında ve akademik benlik tasarımları arasında anlamlı bir ilişkinin elde edilmediği görülmektedir. Okula karşı tutum ile akademik benlik tasarımı arasında da anlamlı bir ilişkinin elde edilmediği görülmektedir**.** Üniversite'ye girişte alınan puanların önemli olduğu pek çok çalışma ile ortaya konmuştur. Gürel'in (1986) araştırmasında; okula başlarken ki İngilizce düzeyleri farklı olan öğrenci gruplarının İngilizce başarıları arasında bir fark bulunduğu belirtilmektedir.

Bu çalışmada öğrencilerin ÖSS'den 299 ve üstünde puan alarak Üniversite'ye girmeleri ile İngilizce'ye, okula karşı tutumları ile akademik benlik tasarımları arasındaki ilişki ortaya

koymaktadır. ÖSS'den 299 ve üstünde puan alan öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile, okula karşı tutumları arasında p<.05 düzeyinde anlamlı bir ilişki elde edilmiştir. Öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile akademik benlik tasarımları arasına ise p<.01 düzeyinde anlamlı bir ilişkinin elde edildiği görülmektedir (r=-,461). İngilizce'ye karşı tutum ile akademik benlik tasarımı arasında negatif bir ilişki olduğu görülmektedir. İngilizce'ye karşı olumlu tutum artarken, akademik benlik tasarımının olumsuz olarak arttığı görülmektedir. Okula karşı tutum ile, İngilizce'ye karşı tutum arasında p<.01 düzeyinde elde edildiği görülmektedir (r=,322). Pozitif bir ilişki bulunduğu görülmektedir**.** İngilizce'ye karşı olumlu tutum artarken, okula karşı tutumun da olumlu olarak arttığı görülmektedir. Pozitif ilişkide iki değişken de aynı yöne de doğru artmaktadır. Sahah (1999) İngilizce'yi ikinci dil olarak öğrenen başarısız öğrenciler üzerinde yaptığı araştırmada dil eğitimine karşı olumlu bir tutum içine olmayan öğrencilerin akademik başarı düzeylerinin de düşük olduğu vurgulanmaktadır.

Öğrencilerin Üniversiteye gelmeden önce İngilizce'yi kaç yıl okuduklarına bakıldığında, Üniversite'ye gelmeden önce İngilizce'yi 5 yıl ve daha az okuyan öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile akademik benlik tasarımları arasında anlamlı bir ilişkinin elde edilmediği görülmektedir. Öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile okula karşı tutumları arasında bir fark ilişki elde edilmemiştir. Okula karşı tutumları ile akademik benlik tarımları arasında da bir ilişki elde edilmediği görülmektedir. Ancak Üniversite'ye gelmeden önce İngilizce'yi 5 yıl ile 10 yıl arasında okuyan öğrenciler ile 10 yıl ve üzerinde okuyan öğrenciler arasında anlamlı düzeyde bir ilişki elde edilmiştir. İngilizce'yi 5 yıl ile 10 yıl arasında okuyan öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile akademik belik tasarımları arasında ise p<.01 düzeyinde anlamlı bir ilişki elde edildiği görülmektedir. Öğrencilerin okula karşı tutumları ile akademik benlik tasarımları arasında ise bir ilişkinin elde edilmediği görülmektedir. İngilizce'ye karşı tutum ile akademik benlik tasarımı arasında (r=-,434), negatif bir ilişki bulunduğu görülmektedir**.** İngilizce'ye karşı öğrencilerin olumlu tutumu artarken, akademik benlik tasarımının da olumsuz olarak arttığı görülmektedir. Diğer yandan İngilizce'yi 10 yıl ve üzerinde okuyan öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile okula karşı tutumları arasında p<.05 düzeyinde anlamlı bir ilişki elde edilmiştir. İngilizce'ye karşı tutum ile okula karşı tutum arasında (r=,256) pozitif bir ilişki bulunduğu görülmektedir. Öğrencilerin İngilizce'ye karşı olumlu tutumu artarken, okula karşı olumlu tutumunun da arttığı görülmektedir**.** Pozitif ilişki iki değişkenin de aynı yöne doğru artmasıdır**.** Öğrencilerin okula karşı tutumları ile akademik

benlik tasarımları arasında ise anlamlı düzeyde bir farkın elde edilmediği görülmektedir. Öğrencilerin küçük yaşlardan beri İngilizce'yi öğrenme etkinliği içinde bulunduklarından yabancı dile karşı olumlu tutum geliştirebilecekleri söylenebilir. Akademik benlik tasarımı ile akademik başarı arasındaki ilişkiyi araştıran Arseven (1979) ortaokul 3'üncü sınıf öğrencilerinin akademik başarıları ile akademik benlik tasarımları arasında anlamlı bir ilişki olduğunu vurgulamaktadır. Çekiç (1992) ise "Türk Gençlerinin İngilizce'ye Karşı Tutumu" başlığı ile olan çalışmasında ülkemiz gençliğinin yabancı dile karşı olumlu bir tutum içinde olduklarını vurgulamaktadır.

İngilizce'yi Üniversite'ye gelmeden önce 10 yıl ve üzerinde okuyan öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumları ile okula karşı tutumları arasında (r=-,414) negatif bir ilişki olduğu görülmektedir. Öğrencilerin İngilizce'ye karşı tutumlarında olumlu bir artış olurken, okula karşı tutumlarında ise olumsuz bir artış olduğu görülmektedir. Okula karşı olumsuz tutumda artış sadece bu maddede görülmektedir. İngilizce'yi Üniversite'ye gelmeden önce 10 yıl ve daha fazla süre okuyan öğrencilerinin beklentilerinin yüksekliği ile açıklanabilir. Okula karşı tutum ile, akademik benlik tasarımı arasında (r=-,374) da negatif bir ilişki olduğu görülmektedir. Öğrencilerin okula karşı tutumu olumlu olarak artarken, akademik benlik tasarımına karşı olumsuz olarak arttığı görülmektedir. Değişkenlerdeki artışın ters iki yöne doğru artması negatif bir ilişki olduğunu göstermektedir. Araştırmadaki tüm değişkenlerin karşılaştırılmasında akademik benlik tasarımının negatif yöne doğru artış içinde olduğu görülmektedir.

Öneriler

Öğrencilerdeki yabancı dil yeterlik algısı üniversiteye gelmeden önce geliştirilmelidir.

Hem Üniversite'den önce, hem de Üniversite'de İngilizce Eğitim Programlarına, öğrencilerin İngilizce'ye ilişkin tutumlarını ve özellikle İngilizce ile ilgili olarak akademik benlik tasarımlarının yükseltilmesi amacı ile bu özellikleri kazandıracak hedeflerin konulmasına özen gösterilmelidir.

Yabancı dil yeterlik algısı ile ilk ve ortaöğretimdeki eğitimin yabancı dilin, yabancı dil tutumu ve akademik benlik tasarımında değişime yol açtığı düşünüldüğünde, öğrencilere yabancı dil öğrenme ve öğretme ortamlarında başarı duygusunun yaratılması önem

taşımaktadır. Örneğin, öğrencilerin yabancı dil yeterlilik algısının olumlu yönde gelişebilmesi için sınıfın fiziksel koşulları, oturma düzeni, gerekli materyallerin sınıfta bulundurulması, sınıf mevcudu v.b. bilimsel esaslara göre düzenlenmelidir.

Yabancı dil tutumunu olumlu yönde geliştirmede ikinci bir yabancı dilin seçmeli olarak okutulması öğrencilerin tutumlarını olumlu yönde etkileyebilir.

Yabancı dil olarak İngilizce (diğer yabancı diller için de geçerli) öğrenmede başarılı bir öğretim hizmeti sunabilmek için öğrencilerin duyuşsal özelliklerinin de dikkate alınması gerekmektedir. Dil öğretmenlerinin olumlu pekiştireçleri yerinde, zamanında uygun sıklıkta, uygun miktarlarda vermeleri ile bu özelliklerin gelişmesi sağlanabilir.

Yabancı dile karşı olumlu tutum geliştirmenin en önemli öğelerinden biri de bu gereksinmeyi çocuklara hissettirmek günlük yaşamın içinde kullanabilecekleri ortamlar yaratmakla mümkün olabilir.

Öğretmenleri sınıf yönetiminde yabancı dil eğitim ortamı için, her ilkenin her zaman her yerde etkili olamayacağı, gelişen yeni yöntem ve teknikleri öğrenebilmeleri için, hizmet içi eğitimden yararlandırmak gerekmektedir.

Ailelerin yabancı dil eğitimi konusunda bilinçlenmeleri, öğrencilerin yabancı bir dili seçilmesine katkıda bulunabilir.

Kaynaklar

Allport, G.(1996). Attitudes in the History of Social Psychology (Ed) Jaboda, M. , Warren, N. Attitudes America: penguen Books. 15-21.

Altenaichinger, A.(2003). Second Language Acquisiyion: The Interface Between Theory and Practice.Part I. University of Graz.Ed.Martin,H.Hammerl,D.N.Austrıa.http://www.Seco nd Language .pdf. İnternetten Erişim Tarihi:25.04.2011.

Aksu, Bilgin, M.(2004). İnönü Üniversitesi Öğrencilerinin İngilizce Derslerine İlişkin Tutumları. XIII. Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayı. 6-9 Temmuz. İnönü Üniversitesi. Malatya.

Arseven, Ali. D.(1979). Akademik Benlik Tasarımı ile Akademik Başarı Arasındaki İlişki Konusunda Bir İnceleme. Yayınlanmamış Doçentlik Tezi. Hacettepe Üniversitesi. Sosyoloji ve İdari Bilimler Fakültesi. Ankara.

Asarkaya, E.(1981). Toplu Fen ve Fen Bilgisi programlarının öğrencilerinin Fen Tutumlarına Etkisi. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. Ankara.

Balcı, A.(2001). Etkili Okul Geliştirme: Kuram, Uygulama ve Araştırma. Pegem Yayıncılık. Ankara.

Bloom, B. and Haman, S. (1979). Characteristics and School Learning. Çev. R. A. Özçelik. İnsan Nitelikleri ve Okulda Öğrenme. Ankara: Milli Eğitim Basımevi.

Baymur, F.,Özgüven, E., Kuzgun, Y., Kepçeoğlu, M. ve Kılıççı, Y.(1972). Üniversitelerde Okuyan TÜBİTAK Bursiyerlerinin Başarılarını Etkileyen Faktörler.Ankara: TÜBİTAK Bilim Adamı Yetiştirme Grubu. Ankara. Tübitak Yayınları: No: 359.

Budak, S. (2003). Psikoloji Sözlüğü.Bilim ve Sanat Yayınları. Ankara.

Buschenhaufen, P.(1998). English Language Attitudes of Final-years University Students in Papua New Guinea, Aşian Journal of English Language Teaching. Vol.8. pp. 98-116 from http://www.cuhk.edu.hk/aselt/vol8/rep2.htm.64k.

Can, G. (1996). Lise Öğrencilerinin Benlik Tasarım Düzeylerini Etkileyen Bazı Etmenler. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.Ankara.

Chomsky, N. (1968).Language and Mind. Massachusetts Technology Institute. Çev: Kocaman,A.(2002). İkincibasım. Ankara. Ayraç Yayınevi.

Çakıcı, D.(20001). The Attitudes of University Students Towards English Within the Scope of Comon Compulsory Couries. Dokuz Eylül Üniversitesi Basılmamış Yüksek Lisans Tezi. İzmir.

Çekiç, H.(1992). Attitudes of Turksih Youth Towards English Language. Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, c.5, s. 1-2, ss. 301-311.

Cogan, J. T., Purta, J. and Anderson, P.(1988). Knowledge and Attitudes Toward Global Issus: Students in Japan and the United States. Comparative Educaiton Review, 32(3), 282-298.

Corey, G.(1981). Theory and Practice of Counseling and Psychotherepy. California. Cüceloğlu D.(1997). İçimizdeki Çocuk. Remzi Kitapevi.Ankara.

Değer, Cem, A. (1996). Evrensel Dilbilgisi ve İkinci Dil Edinimi Kuramı,Dilbilgisi, Araştırmaları.Bilim Büro Basımevi. S.100-113. Ankara.

Enç, M.(1974). Ruhbilim Terimleri Sözlüğü.Ankara. TDK, Yayını. Ericson, E. H.(1968). "İdentitu an Id Entitu Pillusion" in C. Gordon ve K.J. Gergen (Eds) The Self in Social. Interaction Vol. I. Classic. and Contemporary perspectives. N.Y.I. John Willy and. Sons. Inc.

Gardner, R. C. and Lambert, W.E. .(1972). Attitudes and Motivation in Second Language. W.44. Learning Rowley, Newbury House.

Günday, R.(2007). Yabancı Dil Öğretiminde Başarısızlığa Neden olan Etmenler Üzerine Bir Araştırma.Ankara: Milli Eğitim Dergisi, Sayı: 175.

Gürel, H.(1986). Yabancı Dil Olarak Öğrenme Başarısı ile Öğrencilerin Akademik Benlik Tasarımları ile Tutumları Arasındaki İlişki, Yayınlanmamış Doktora Tezi. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü. Ankara.

Kağıtçıbaşı, Çiğdem.(2010).Benlik Aile ve İnsan Gelişimi Kültürel Psikoloji.İstanbul: Koç Üniversitesi Yayınları.

Karasar, N.(2006). Bilimsel Araştırma Yöntemi.Nobel Yayın Dağıtım.Ankara.

Kepçeoğlu, M.(1999). Psikolojik Danışma ve Rehberlik. Alkım Yayınevi.İstanbul.

Koydemir, F.(1994). Dokuz Eylül Üniversitesi, Alman Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, ile Ege Üniversitesi Alman Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Öğrencilerinin Kendi Anabilim Dallarına ve Almanca'ya yönelik Tutumları Konusunda Karşılaştırmalı Bir Araştırma, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.İzmir. Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. İzmir.

Köknel, Özcan. (2005).Kaygıdan Mutluluğa Kişilik.17'inci Basım. Altın Kitapları. İstanbul.

Köksal, A.(2000). Yabancı Dille Öğretim.Öğretmen Dünyası Dergisi. Ankara

Krashen, Stephen, D. (2009). Principle and Practice in Second Language Acquisition University of Southern California.Fierst Printed.Edition.1982.by Pergamon Pres Inc.Print Edition. İSBN 0-8-0286283. First Internet Edition.July.2009.http://sdkrashen.com/SL Acquisition and Learninig. İnternetten erişim tarihi.25.04.2011.

James, W.(1968). "The Self"; Inc, Godon ve K.J. Gergen (Eds), The self in Social Interaction. Vol. I. Classic and Contemporary Perspectives. N.Y. Sohn Wiley and Sons inc.

Malley, O. and Chamot, A.(1990).Learning Strategies in Second Language Acquisition. Cambridge University Press.

Maslow, A.(1968). Ha. Toward a Psychology Second Edition New York: D. Van Nostrand Company,

Mead, G. H.(1968). “The of the Self in K.J. Gergen (Eds), The Self In Social Interaction Vol. 2. Classic and Contemporary Perspectives. N.Y. John Wiley and Sons. İnch.

Nissen, S. A. Stickeld. The attitudes Towards the English Language in Relation to Achievements at a Multicultural School, http://dispace.mah.se:80-80/bitstream/2043/418811/dissertation.

Öner, N.(2006). Türkiye’de Kullanılan Psikolojik Testler.İstanbul:Boğaziçi Üniversitesi Yayını Genişletilmiş İkinci Baskı.

Öner, U.(1982).“Benlik Kavramı ile Mesleki Benlik Kavramı Arasındaki Farkın Akademik Başarı İle İlişkisi”, Yayınlanmamış Doktora Tezi; Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi.

Özgüven, İ. E. (1974). Üniversite Öğrencilerinin Akademik Başarılarını Etkileyen Zihinsel Olmayan Faktörler. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Basımevi.

Özoğlu, S. Ç.(1997).Psikolojik Danışmada Benlik Kavramı, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi. Sayı: 8. s. 93-112.

Rogers, C.(1951). Client Centered Therophy; İts Current Practice İmplications and Theory Boston: Houghton Mifflin Company.

Saracaloğlu, A. S ve.Varol,R.S.(2007).Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarının Yabancı Dile Yönelik Tutumları ve Akademik Benlik Tasarımları ile Yabancı Dil Başarıları Arasındaki İlişki. Çanakkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitimde Kuram ve Uygulama / Journal of Theory and Practice Education ISSN: 1304-9496. http://çku.com.edu.tr /ndex/3/1/s. saracaloğlu.s. varol.pdf.Erişim Tarihi:Temmuz.2007.

Sarawak, M.(2004). Attitude of From Two Students Toward Learning Science in English A Case Study at Schools in Kota Samarahan University Tecnology.

Schmidt, L. J. and Lunenbur, F.C.(1989). Papil Control İdeology. Papil Control Bahavior and the Quality School Life. Jorunal of Research and Development in Education. 22.36-44.

Shah, P. (1999). Low Achievement Among Malaysian English Language Students Perceptions of Experience, Paper Presented at the 4th CULI International Conference. Bangkok.

Sprinthall, R.C. ve Sprinthall,N.A. (1977). Educational Psychology :A Developmental Approach. Addision-Wesley Publishing Company Inc.,California.

Şişman, M.(2000). Eğitimde Mükemmellik Arayışı: Etkili Okullar. Pegem A. Yayıncılık.Ankara.

Şişman, M ve Turan,S. .(2001).Eğitimde Toplam Kalite Yönetimi Pegem A Yayıncılık. Ankara.

Turgut, M. F.(1977). Tutumların Ölçülmesi Hacettepe Üniversitesi, Teksir No: 7, 1977.
Türk Dil Kurumu. (2005).Ankara. Türkçe Sözlük.
Yılmaz, K.(2002). İlköğretim Okulu Öğrencilerinin Okul Yaşamının Niteliğine İlişkin Görüşleri http:/pauegitimdergi.pau.edu.tr/Makaleler.İnternetten Erişim Tarihi.16.5.2011.
Yüksek Öğretim Yasası: 2547 sayılı yasa.

Extended Abstract

The objective of this research is to search whether or not there is a relationship available among the attitude of university students towards English as a foreign language, their attitudes towards the school they study and the some variables. This research is based on general scanning model. Sampling of research has been selected randomly among students constituting the target population of the research and studying in 1st, 2nd and 3rd classes of English Language Teaching Departments of Hacettepe, Gazi and Ufuk Universities in 2007- 2008 academic year. Sampling is consists of 200 students. In this research, information from the students have been obtained from "Student Personal Information Form", "Attitude Scale towards School" and "Academic Self-Concept. For analysis of the data, Pearson product-moment correlation coefficient, the statistical process that frequency, percentage and averages are derived have been used. With regard to commenting about whether findings are significant or not, significance level of 0,01 and 0,05 has been taken as baseline. SPSS statistical program (15,0 version) has been used to evaluate the data.

According to the findings obtained, it is seen that a significant and negative relationship at the level of $p<0.01$ is found between the attitude towards English and academic self-concept (r=-,486). A significant and a negative relationship at the level of $p<0.01$ is also seen between the attitude towards English and the attitude towards school (r=-,276). It is found a significant and negative relationship at the level of $p<0.05$ between the attitude towards school and academic self-concept (r=-,202). A significant and positive relationship at the level of $p<0.01$ has also been obtained between the attitudes toward English and the attitude towards school of the students born in 1985 or after (r=,273). It is also found a significant and negative relationship at the level of $p<0.01$ between the attitudes towards English and academic self-concepts of students (r=-,505).A significant relationship at the level of $p<0.05$ is seen between positive attitude towards English and the attitude towards English of the students scoring 299

and above from "Student Selection Examination for University Entrance". It is seen a significant and positive relationship at the level of $p<0.01$ between the attitudes towards English and the attitudes towards academic self-concepts of the students studying English between 5 years and 10 years before coming to university (r= ,434).It is obtained a significant relationship at the level of $p<0.5$ between the attitudes towards English and the attitudes towards school of the students studying English for 10 years or more before coming to university (r= -,414). A significant and negative relationship has also been obtained between the attitudes towards school and the attitude towards academic self-concepts of students (r=-0,374). As per the findings obtained, it is seen that the attitude towards English is more positive than the attitude towards English and academic self-concept. It can be said that the attitude towards school is more positive than academic self-concept. It is observed that students have positive approach towards English, perceive academic self-concept negatively in spite of adopting their schools. It can be said that a disbelief and insufficiency can be possible in self-perceiving of students and their evaluation themselves from their teachers' point of views. In this research, the negative perception in academic self-conception against positive attitude development to school of students reveals that a problem can be possible in development of properties such as wondering, developing positive attitude, making effort, etc. related to affective entry characteristics. Gardner and Lambert (1978) state that unwanted attitude of student can be strengthened more with failure and continue like that negative attitude of student towards itself can encourage not to make any effort to learn language. The studies of Aksu (2004) and Gürel (1986) also support that. Schmidt and Lanenburg underline that as satisfaction levels with school of students goes up, it is anticipated that their opinions about qualifications of school life becomes positive (Yılmaz, 2008).